

hamok

Voorzitter	Luc Melis VVO: sport en kaartencommissie Oude Mulsebaan 32 2490 Balen 014/816202 luc.melis@hamok.be	Public Relations	Bart Mellebeek
Ondervoorzitter	Jos Thijs VVO: beheerraad Driegezustersstraat 36 3582 Beringen 011/421097 jos.thijs@hamok.be	Uitrusting	Korteweg 13 3971 Heppen 011/391397 bart.mellebeek@hamok.be
Secretaris (extern)	Tuur Cloostermans	Informatica	Bart Herremans Nieuwstraat 6 3806 Velm bart.herremans@hamok.be
Materiaal	Olmense Steenweg 103 3945 Ham 011/343880 tuur.cloostermans@hamok.be	De Knijptang (sportief)	Wim Hoekx Sterstraat 19 3920 Lommel 011/552440 wim.hoekx@hamok.be
Secretaris (intern)	Fernand Scheelen	Sponsoring	Dirk Godelaine Molenstraat 41 3980 Tessenderlo 013/675562 dirk.godelaine@hamok.be
Lidgeld	Berkenlaan 95 3970 Leopoldsburg 011/345575 Rekening: 779-5919644-59 fernand.scheelen@hamok.be	Informatica	Ronny Timmers VVO: sport & kaartencommissie Poelstraat 7 3520 Zonhoven 0479/200967 ronny.timmers@hamok.be
Schatbewaarder	An Verberne	Jeugd	Sofie Herremans VVO: ploegencommissie Groenstraat 34/107 3001 Heverlee 0494/313525 sofie.herremans@hamok.be
Kantine	Poelstraat 7 3520 Zonhoven Rekening: VZW HAM O.K. 458-1048231-34 0476/755895 an.verberne@hamok.be	Bestuurslid	Marc Hermans Hamse Steenweg 11 3971 Heppen 011/344734 marc.hermans@hamok.be
Inschrijvingen	Dominique Schutjes Peerderbaan 13 3940 Hechtel 011/734453 fax: 011/733611 Rekening: HAM O.K Hechtel 735-0227934-69 dominique.schutjes@hamok.be		

Tussen Berm en Toog

September was met het Belgische kampioenschap, twee nationale wedstrijden en het Vlaamse aflossingskampioenschap traditioneel weer een zware maand.

Voor de Interclub in Hasselbach kwamen weinig hammers (slechts 18) opdagen. Rusten voor de de zware crossen die gingen komen... of te ver natuurlijk voor onze hamse O-loper...

Tristan en Toon wonnen hun reeks en kwalificeerden zich zo voor de Jec en op de Ardense hellingen liepen ook nog Martin en Jean (goud), Georges (zilver) en Ian, Thomas (HE en na twee buitenlanders) en ikzelf nog in de prijzen!

Op de moeilijke en technische terreinen van Gruitrode konden we daarna voor de belangrijkste

Belgische titels lopen. Voor vijf hamokkampioenen hadden we vooraf natuurlijk willen tekenen maar achteraf gezien konden vooral onze elitelopers natuurlijk ontgoocheld zijn.

Tristan (de tegenstand op 10 minuten!), Roza (de hoeveelste al?), Georges (sneller ook dan de H60!), Phil (weer Hamse sportlaureaat zeker) en Gust (80+ en meer dan serieuze tegenstand!) mogen zich dit jaar de verdiende Belgische kampioenen noemen!! Zilver behaalden Ariane, Toon (op 6 secondjes), Danielle en Thomas (HE!), de bronzen medailles waren voor Roxanne (-12!), Hilde, Sofie, Benjamin (HE!) en mij. Proficiat aan iedereen maar zeker ook aan alle 50 hammers die in deze moeilijke bossen en vlaktes hebben deelgenomen!

Zoals gewoonlijk was de wedstrijdorganisatie van omega van een erg hoog gehalte maar de kaartkwaliteit was toch niet echt van kampioenschapsniveau en vooral de elitestartvolgorde zorgde al vooraf voor gemor en nadien voor teleurstelling... De organisatie liet het wre-gebeuren primeren op het Belgische kampioenschap en dit plaatste de Woc-deelnemers en vooral Fabien natuurlijk in een zetel. Op dergelijke moeilijke terreinen en uitgestrekte vlaktes werden er natuurlijk in heel veel reeksen looptreintjes gevormd en dat was hier en daar al frustrerend... Maar door de beste Belg tussen een uitmuntende Est en een bijna even knappe Wit-Rus te laten starten kregen de anderen al op voorhand een handicap aangerekend. Wie het treintje zag passeren, was onder de indruk... en na het zien van de splits kan Thomas zich volgens mij zonder veel blikken en blozen tot de beste Belgische looper van die dag uitroepen! En Benjamin tot de dagrevelatie! Maar daar kopen ze natuurlijk weinig voor... Als hamok nog een Belgisch kampioenschap organiseert, zal het toch niet meer samen met een wre zijn... Op die dag moeten de Belgen altijd primeren!

De week nadien was er weer een verre verplaatsing, ditmaal naar Chantemelle voor de Middle Distance nationale, ook al op technische en moeilijke terreinen. Meer dan 400 kilometer over en weer voor een half uurtje lopen trok slechts 14 hammers aan en met de overwinning van Phil Mellebeek op de (mogelijk laatste cross) op La Rouge Eau en één derde plaats van mij, naast een zesde en zevende plaats door Benjamin en Tom in de Open reeks mochten de resultaten er zeker zijn! En dan waren Tristan, Toon nog in Oostenrijk en was Greet nog maar net bevallen!!

Deze zware kampioenschappenmaand werd in Arendonk afgesloten met het Vlaamse Aflossingskampioenschap. Ons veteranenteam met Gunther, Martin en Dirk werd er heel knap derde, na twee veel 'jongere' ploegen en bij de familieploegen kon ik dank zij Toon en Greet ook mee op het podium.

Als maanduitsmijter was er voor sommigen nog de Rik Thys Aflossing. 130 ploegen aan de start op de Houterenberg waar de ploeg van Thomas, Martin en Jeroen primus werd voor de Trollen en het hamokteam met Dries, Dirk en mij. De damesploeg van Nancy, Greet en Marijs wonnen eveneens en Thomas en Gunther kregen een fles wijn voor de snelste kilometertijd zodat we op deze grootste Belgische aflossingswedstrijd wel heel prominent aanwezig waren.

Op het Europees Juniorenkampioenschap in het Oostenrijkse Villach liep Tristan zich met een 12° plaats in de sprint en een 13° plaats op de lang wel heel knap in de kijker tussen al die toppers. Toon was vooral tevreden over zijn aflossing waar hij de wereldkampioenenploeg van het Jwoc inhaalde en niet meer liet passeren ('die hadden zeker doping gebruikt op het jwoc' dixit Toon...).

Na de nationale op Masy begin oktober begint dan eindelijk het regionale seizoen opnieuw. Ik weet dat veel hammers er op zitten te wachten! Door kalendermoeilijkheden moesten we voor de Lange Afstand nog wachten tot eind oktober maar baanlegger Stefaan Schutjes kennende zal dit zeker de moeite lonen op de hellingen op en rond de terril van Waterschei. Vergeet je niet te melden bij Danielle en het is wel zeker dat de die zondag de allerlaatste looptitels van 2012 zullen worden toegekend!

Met de nachtaflossing in het vooruitzicht is het ook duidelijk dat de herfst volop bezig is en dan zijn de regionale wedstrijden altijd een aangenaam en sportief tijdverdrijf!

In het clubbestuur is er ook nog een belangrijke wijziging deze maand. Jos Thys heeft de functie van ondervoorzitter overgenomen van Marc Hermans. Jos is onze vertegenwoordiger in de Raad van Bestuur van V.V.O. en kent het clubreilen en zeilen natuurlijk als geen ander. Nu ook de mtb-wedstrijden er weer aankomen, voelt hij zich zeker nog meer in zijn sas.!

Tot in Waterschei!

Luc

Gaat komen

Inschrijven bij Daniëlle!

Spoorwegkampioenschap

15 oktober, Lommel

Niet inschrijven op voorhand, maar wel een halve hamokorganisatie, dus daarom toch in deze rubriek. Het spoorwegkampioenschap is al jaren de eerste grote afspraak van het winterseizoen. Wie wint er namelijk niet graag een stuk rail? Uw dienaar heeft er al enkele in huis en wil ook de concurrentie eens van dat uitzicht laten genieten, daarom is hij de baanlegger.

De kaart van Balendijk is dan misschien niet groot, fijn oriënteren is het er wel.

Openingsnachtaflossing

21 oktober, St.Joris Weert

“Elk nadeel heb zijn voordeel”, wist Johan Cruyff ons al te vertellen en dat geldt ook voor het einde van de zomer. Het is bijna gedaan met die lange zomerdagen, buiten eten, terrasjes doen... De herfst en de winter staan voor de deur, met alvast één voordeel: de vrijdagavonden kunnen weer gewijd worden aan de nachtorientatie. Snel iets eten na het werk, checken of je lamp opgeladen is, je spullen in je tas gooien en dan fijn “ne nacht” gaan doen. Beetje sukkelen in het donker en daarna alles doorspoelen aan de toog van een of andere obscure voetbalclub, jeugdbeweging of hondenvereniging. De perfecte vrijdagavond!

Op vrijdag 21 oktober wordt de aftrap van het nachtseizoen gegeven met de traditionele nachtaflossing. Locatie is het scoutsdomein “De kluisberg” in St. Joris Weert. Een eerder klein, maar pittig kaartje, ideaal voor een nachtaflossing. Laat snel aan Daniëlle weten dat je meedoet, want het aantal ploegen zou moeten geweten zijn op 10 oktober

Vlaams kampioenschap Lang

23 oktober, Waterschei

En aan alles komt een eind, ook aan de schier eindeloze reeks kampioenschappen. Je laatste kans om op een podium gefotografeerd te worden dit seizoen ligt in Waterschei. Daar legt Stefaan Schutjes de banen voor het Vlaams Kampioenschap Lange Afstand. Een ervaren baanlegger, een Hamokorganisatie en een uitdagende kaart, als dat geen goddelijke combinatie is. Ook hiervoor snel inschrijven voor 10 oktober!

Wintercriterium

Dit gaat niet over een wedstrijd, maar wij kregen de vraag of we niet wat konden schrijven over de verschillende klassementen in de oriëntatiesport.

In de volgende knijptang zal het nationaal regelmatigheids criterium besproken worden, maar omdat het wintercriterium nu gaat beginnen, leek het dus het moment om er iets over te schrijven.

Het is erg simpel. Elke zon- of feestdagwedstrijd van oktober tot eind februari, met de 7 standaardomlopen, telt mee. Bij een speciale wedstrijd, telt de speciale omloop mee. Bij de herfstwisselbeker loop je dus de oro-hydro om punten te scoren.

Want het gaat hem om de punten hier.

De winnaar krijgt 1000 punten. Verreken die tijd om in seconden, doe hetzelfde met jou tijd. Deel die tijden, maal 1000 en dat is jou puntentotaal.

Van al de wedstrijden waar er punten gehaald kunnen worden, tellen er 75% mee.

Wie het meeste punten heeft op het einde, wint.

Interclub

Kwaliteit > kwantiteit

4 September, Hasselbach

De volgorde in de einduitslag van de interclub is altijd op voorhand gekend. Kijk naar het aantal deelnemers per club en sorteer. De club met de meeste deelnemers wint. Hamok bevestigde dit jaar die regel door de uitzondering te zijn. Maar het achtste wat het aantal deelnemers betreft, maar vierde in de rangschikking. Wij zagen natuurlijk liever meer hammers aan de start in het verre Hasselbach, want de bossen daar zijn altijd weer een plezier om in te lopen, maar bij de aanwezige lopers was de kwaliteit dan toch voldoende. Drie puntjes scheelde het met CO Liège voor de derde plaats, dat was dus binnen handbereik.

Slechts vier dames verschenen in rood-zwarte uitrusting aan de start. Van hen was er enkel Greta Mols die met een aantal punten naar huis mocht. De puntentelling is eenvoudig. Per categorie, tel het aantal clubs op waarvan er minstens één loper reglementair aan de start staat. Dat is het maximum van de punten. De eerste in de categorie krijgt dan aantal punten. De tweede krijgt één punt minder. Enzoverder, enzovoort, tot het één punt is dat de loper krijgt. De volgende krijgt geen punten meer.

Bij de mannen werden wat meer punten gehaald. De jeugdreeksen waren zonder meer sterk. Ian 3e in de H-16, Tristan en Toon winnen respectievelijk H-18 en H-20 en dat was niet niks. Het was namelijk de selectiewedstrijd voor JEC, zo te zeggen het Europees juniorenkampioenschap, in Oostenrijk.

Ook bij de elites werden er punten gesprokkeld. Thomas van der Kleij liep naar een erg sterke derde plaats en zette daarmee uw dienaar, 6e en toch nog 2 punten, op een kwartier. Dat was erg duidelijk. Wij hadden toen we toekwamen de

clubtent mee opgezet en toe wij na onze wedstrijd wilden uitblazen, kwam daar niks van in huis en moesten wij al direct de tent afbreken.

Het leeuwendeel van de punten van de club werd in de H50 gewonnen. Martin zette Wiet op meer dan 2 minuten en onze voorzitter op 4. 9, respectievelijk 7 punten binnen. Verder ook nog 4 punten voor Wim Hoekx en 1 punt in de sterkbezette reeks voor Marc Claes.

Martin, de puntenslokop

Ook bij de oudere reeksen was onze club succesvol. Dré Bukenbergs liep naar de vierde plaats in de H60, goed voor 8 punten. Georges Deferme werd tweede bij de H65, 7 punten en Jean Ooms won de H70 en bracht zo nog 6 extra punten naar Ham.

Al bij al dus een sterk resultaat van de club, maar wij hopen natuurlijk op meer deelnemers bij de volgende editie.

BK Lang

11 September, Gruitroderbos

Vele lopers keken uit naar het BK Lang in het prachtige Gruitroderbos. Het was alweer een tijdje geleden dat we daar de bossen en duinen OL-technisch mochten verkennen. Zoals steeds was het terrein weer uitdagend genoeg om er een spannend kampioenschap van te maken. Het weer speelde ook mee ondanks het feit dat er regen voorspeld was, maar deze bleef gelukkig uit.

Een vijftigtal HAMOKKERS waren van de partij. Niet minder dan 5 clubgenoten wisten de hoofdvogel af te schieten. Vijf andere waren dan weer goed voor een podiumplaats. Met 10 podiumgangers kan de missie 'Gruitroderbos' als succesvol beschouwd worden.

Toon geeft nog alles, tevergeefs

Het was één jeugdloper en 4 oudere clubgenoten die zich tot kampioen konden kronen! Tristan Bloemen is al héél het seizoen goed op dreef en wist zijn progressie om te zetten in een soevereine

5 gouden medailles voor hamok!

winst bij de H-18. Bij de H65 was er de verwachting dat Georges Deferme de klus ging klaren...en hij deed het met brio. Zijn meest nabije concurrent was op 10 minuten terug te vinden! Phil Mellebeek was bij de H70 één van de favorieten maar zijn negen tegenstanders waren niet van de minsten. Ook worstelt Phil weleens met wat zenuwenlast als het er op aankomt. Maar niet nu dus: met een bonus van drieëneenhalf minuut was hij een verdiende winnaar. De grootste verrassing kwam echter van Gust Nijs (H80) die OL-icoon Denis Reynders achter zich liet. Een fantastische prestatie van Gust! Bij de dames was Roza Goos (D70) primus. In een deelnemersveld van twee deelnemers was zij (opnieuw) de beste.

Grootste pechvogel was Toon Melis, die zegezeeker over de meet kwam. De grote favoriet Yannick Michiels was kort na hem vertrokken en toen hij na enkele minuten nog niet binnen was gingen Toon's armen in de lucht. Net na zijn (voorbarig) zegegebaar kwam de Brusselse loper Benjamin Hofmans met zijn witte krollen van de zandberg de aankomstzone binnen en klopte Toon met 6 seconden! Toon gaf enkele vloeken en ging zoeken waar hij die 6" kwijt gespeeld was. Hij vond wel 20 plaatsen waar hij deze tijd verspeeld zou kunnen hebben...

Ook bij de H-Elite was HAMOK prominent aanwezig. Thomas Van Der Kleij bewees opnieuw dat hij één van de beste Belgische OL-lopers is. Hij werd knap tweede na de (voorlopig) ongenaakbare Fabien Pasquasy die al of niet voordeel haalde uit Est Olle Kärner, die overal de snelste was maar niet in aanmerking kwam voor het podium wegens Niet-Belg. Organisator-Omega wenste bij de Elites de WRE-regels te laten primeren op deze van het ABSO-BVOS. Hierdoor ontstond er heel wat commotie over de startvolgorde. En uiteindelijk was er niemand uit

het buitenland komen opdagen voor de WRE. Alle aanwezige buitenlanders waren lid van een Belgische club...

Thomas en Benjamin op het elitepodium

Desalniettemin, de prestatie van Thomas was van grote klasse. Hij wist zijn wedstrijd op eigen houtje succesvol af te werken. Wie dat ook deed was Benjamin Anciaux. Hij moest als één van de eersten in het bos. De speaker kondigde zijn aankomst nog aan als een tijd die door véél lopers nog gepasseerd zou worden. Hij bleek Benjamin duidelijk onderschat te hebben want enkel Fabien en Thomas wisten zijn tijd te kloppen. Een prachtprestatie... en een sollicitatie die kan tellen voor het eerste team van HAMOK tijdens het volgende BK-aflossing! Jeroen Hoekx was nog altijd in decompressie van zijn WOC-avontuur en kwam niet verder dan een 8ste plaats. Moet gezegd dat hij ook sukkelde met een voetkwetsuur waardoor de loopsnelheid niet op maximum kan ingesteld worden. Maar met 3 HAMOKKERS onder de eerste 10 waren wij bij de H-Elite de meest prominente club.

Andere podiumplaatsen waren er voor Luc Melis bij de H50. Hij bleef clubgenoot Wim Hoekx 51” voor op de derde plaats. Achter Wim stond ook

nog Luc Cloostermans te drummen op een 5de plaats. Drie HAMOKKERS onder de eerste 5... not bad at all! Martin Beckers deed in dezelfde categorie een uitschuiver en moest zich ‘tevreden’ stellen met een 8ste stek.

Danielle Nolens (D65) staat ook (bijna) elk seizoen op een podiumplaats. Ook zo dit jaar met een 2de plaats. Verrassender was Hilde Krols die in haar No-Nonsense stijl naar een knappe derde plaats liep. Ze gaf ondermeer haar clubgenotes Greta Mols en Marijs Vandeweyer het nakijken maar ook een zekere Leen Wouters (Omega) die nu wel zal weten dat onze D45 niet de minsten zijn.

Zeker ook even onze jeugdloopster Roxanne Geldof vermelden. Bij de D-12 verraste zij vriend en tegenstander en zij stond dan ook verdiend te blinken op het 3de hoogste podiumtrapje.

Omega deed zijn best om er aangename wedstrijd van te maken. Dient wel gezegd dat niet alle lopers met de (gedeeltelijk) hertekende versie van Gruitroderbos over weg konden. Vooral de open(halfopen) zones waren voor discussie vatbaar, uiteraard vooral voor diegene die buiten het podium vielen. Maar erg consequent was het daar inderdaad niet getekend. Zand was niet altijd als zand getekend, soms stonden er bijzondere bomen getekend... en soms ook weer niet, en stukjes achtergebleven bos in de desolate gekapte zones waren soms getekend en soms niet...

En hoe de speaker van dienst zijn best ook deed... hij kleurde vooral geel-zwart... en dat lijkt ons niet de bedoeling als je een BK van commentaar wil voorzien.

Maar kom... HAMOK scoorde goed, en Gruitroderbos blijft een uitdagend terrein zodat ieder met zijn eigen verhaal ‘tevreden’ huiswaarts kon.

Verslag: Wim Hoekx

Nationale MD

Ik kwam,zag niets, ...en ging teleurgesteld naar huis

18 September, Chantemelle

Door Luc Bouve

Voor de nationale Middle Distance moesten we de verre verplaatsing naar Chantemelle maken, een dorpje in het uiterste zuidelijke hoekje van België. Dit wilde zeggen dat we veel langer in de auto zaten dan dat er gelopen moest worden. Tijdens mijn heenrit met Phil M. (mijn reiscompagnon) ging het op een moment over op welke soort kaart we zouden lopen, want geen van ons beiden had in deze omgeving al eens een wedstrijd betwist. Hoe korter we Arlon naderden hoe vlakker het landschap werd. We veronderstelden dus dat we een licht golvende omloop te verwerken zouden krijgen. Groot was onze verbazing toen we plots een klein baantje moesten inslagen naar het RV en aan beide zijden van de weg een serieuze flank voor onze ogen voorgeschoteld kregen; licht hellend werd plots vervangen door klimwerk. Het RV was gelegen aan een boshut met een kabbelend beekje er langs. Met de clubtentjes er rond op het grasveldje was het best een gezellig rendez-vous plaatsje (is in de walen soms al heel anders geweest).

Luc Bouve, wél in zijn natuurlijke habitat

Luc, onze voorzitter, had een kaart bij van de driedaagse van België van enkele jaren geleden. Daar zagen we al dat er heel wat groen en kleine zones geel op de kaart stond die niet afgelijnd was met stippellijn. Dit wilde dus zeggen dat de begroeiingsgrenzen niet heel duidelijk zichtbaar waren. Onze postenbeschrijving gaf ook al de hoogtemeters vrij. Dit bleek mee te vallen omdat we al één serieuze helling moesten overwinnen om naar de start te gaan. Even een kort relaas over mijn eigen wedstrijd. Ik had de “eer” om als allerlaatste te starten. Dit is zo al geen voordeel maar achteraf zou blijken dat dit deze keer een enorm nadeel was. Luc, onze voorzitter stond net voor mij op de startlijst, maar er zat wel een verschil van 14 minuten tussen hem en mij. Ik dacht natuurlijk dat daartussen nog enkele lopers uit een andere categorie op onze omloop zouden lopen, maar slechts één loper uit de heren B vertrok nog negen minuten voor mij. Alle andere starttijden bleven leeg. Wat me nog opviel was dat tijdens de laatste 20 minuten voor mijn starttijd, er altijd maar één oriënteerder vertrok (en dan nog niet altijd om de minuut) en telkens op een andere omloop. 's Avonds ben ik nog eens de startlijsten gaan nakijken en tussen 10 u en 11.20 u werd er in onze reeks bijna altijd om de 2 minuten gestart (met soms eens een uitzondering van 4 minuten). Er startten zelfs vier Asub-mannen na elkaar met 2 minuten verschil. Wat hebben wij als “Luccen” (onze voorzitter en ikzelf) ASUB of FRSO misdaan om zo laat na de anderen te moeten starten? Het was mijn kaart al niet (te technisch) maar als je dan je ganse omloop helemaal alleen in de bos zit (op uitzondering van één loper die ik de weg heb moeten wijzen) en dat je bij sommige posten op 10 meter of minder moest staan om ze te zien, dan weet je al dat elke kleinste fout afgestraft wordt. Je hebt bovendien niet het geluk dat je net iemand een controlepost ziet nemen als

je in de omgeving er van bent. Volgende tegenslag dat ik had (onze voorzitter kan dit bevestigen) : meerdere controleposten lagen gewoon met paaltje en baken plat op de grond. Lag de schuld hiervan bij het slecht plaatsen van de controleposten of hadden enkele belhamels dit gedaan? Het was alleszins een bijkomende moeilijkheid (zeker in de groene zones). Ik moet je dus niet vertellen dat mijn moed stilaan in de schoenen begon te zinken. Alle goede (en vanaf nu ook slechte dingen) bestaan uit drie. We moesten maar één zware helling naar boven en net daar maakte ik een schuiver van formaat. Mijn tuimelpartij eindigde in een bijna-spagaathouding en ik voelde dat mijn knieën en lies dit helemaal niet meer aankonden. Voor een plusvijftiger is dit van het goede te veel. Het duurde dan ook even voor ik terug op de been was. De goesting was nu helemaal over maar omdat ik toch al meer dan 2/3 van mijn omloop gedaan had, besloot ik toch om niet op te geven. Met een slakkengangetje werkte ik de laatste posten af en mijn tijd was dus ver beneden mijn niveau. Na mijn slechte prestatie op het BK Lang in Gruitrode was dit

opnieuw een mentale dreun van formaat. Ik zal even moeten bezinnen hoe ik dit weer te boven kom.

Wat de overige Hamokkers betreft zijn we snel uitgepraat. Door de verre afstand waren we er maar 14 clubleden aan de start. Toch konden we nog enkele podiumplaatsen binnenhalen : Phil M. behaalde een schitterende (en misschien wel onverwachte) zege bij de heren masters D en onze voorzitter keerde met brons terug naar huis in de heren masters B. Georges DF. viel net naast het podium bij de heren masters C en de schitterende 6e plaats van Benjamin A. bij de heren open is zeker het vermelden waard. Hiermee bevestigt hij zijn 3e plaats op het BK lang.

Eindconclusie : de kaart van "Rouge Eau" is een zeer technische kaart die zeker geschikt was voor deze nationale, maar door de dichtheid van de bossen was iemand die in het pak liep zeker bevoorreed. Ook al viel het resultaat voor velen van onze clubleden wat tegen, we kunnen ons tevreden stellen met het feit dat we weer eens goed getraind hebben. Hopelijk plukt HAMOK daar binnenkort de vruchten van.

VVO Aflossing

Net niet.

25 September, Arendonk

Waar het op een Belgisch kampioenschap aflossing eenvoudig is, de club met de meeste goede lopers in een leeftijdscategorie wint, is het bij de VVO aflossing anders. Daar speelt de ploegop- en samen stelling een belangrijke rol. Geen snelle jeugdloper? Vergeet het. Geen snel oudje of dame? Vergeet het. Het enige wat geen rol speelt is de snelle eliteloper in de ploeg. Zo was het toch de voorbije jaren. Dat werkte ook nog wel dit jaar, maar een hele ploeg snelle veteranen bleek ook al een goede oplossing te zijn. Dat we dat bij Ham allemaal goed doorhebben blijkt uit de resultaten. 4 ploegen bij de eerste 7! Spijtig genoeg geen eerste plaats,

maar in de breedte was het toch een aflossing om te onthouden.

De start van de wedstrijd was toch al rood gekleurd. Thomas van der Kleij kwam met 2 minuten voorsprong aan de kijkpost. De eerste achtervolger was Toon Melis. Dan kwam de hele meute, inclusief Gunther Deforme. Aan de aankomst was het beeld hetzelfde. De andere ploegen kregen al enkele minuten achterstand te verwerken. Toch wil dat nog niks zeggen. Vaak is het een tactisch goede zet om niet de snelste loper eerst te laten vertrekken, maar iemand die toch nog genoeg mee kan om te profiteren van de massastart. De lopers daarna zien dan weer veel volk in het bos om op te rapen, daar van te

profiteren en hopelijk nog iedereen voorbij te gaan.

Thomas komt als eerste het bos uit

Het tweede been veranderde de situatie volkomen. Hier was het een gevecht uit de oude doos tussen Martin Beckers en Wiet Laenen. Al mag je dan nog Georges Deforme heten en alles al gewonnen en gezien hebben, of Greta Mols en vrouw van de voorzitter, het is onmogelijk om niet aan de kant geduwd te worden als die mannen hun duivels ontbinden. Martin won dan wel niet van Wiet, maar lanceerde Dirk Deijgers toch op een mooie tweede plaats, zo'n twee minuten achter Rudy Rooman. Georges Deforme kwam ook van voor binnen en lanceerde Bart Mellebeek toch in een scherpe derde plaats. Daar is hij op z'n best. Laat hem niet eerste vertrekken, leert de ervaring ons, maar hier is de druk minder groot en in dat geval zijn de passen lang en gaat het bijgevolg snel. Direct daarna mocht ook de voorzitter vertrekken. Heel wat verder in de wedstrijd waren we getuige van een inhaalactie om u tegen te zeggen. 10 plaatsen, van de 19e in de open reeks naar de 9e, ofte de 14e in totaal, dat was wat Marijs Vandeweyer goedmaakte en zo uw dienaar nog lanceerde om ook nog een dichte ereplaats te behalen.

Dirk liep sterk, haalde Rudy in en de twee mannen kennende moet het in het bos tot intimidatietaferelen die wij niet willen

beschrijven gekomen zijn. Toch was dat een maat voor niets. Een familieploeg Leeuws van Omega had Wouter als laatste loper staan en die knalde die mannen genadeloos voorbij om met een halve minuut voorsprong te winnen. De sprint daarna, voor de eer dan maar, werd gewonnen door Trol. Een derde plaats dan voor Gunther-Martin-Dirk. Tomas Hendrickx ging Mellebeek nog voorbij, die op zijn beurt de voorzitter wel voorbleef, op plaatsen 5 en 6. Uw dienaar liep nog naar 7.

Greta en Georges tijdens been 2

Toch waren er nog andere ploegen van hamok die rondliepen. Kirsten-Fred-Steve werd 24e, ietwat onzichtbaar, zeker in vergelijking met de andere ploeg, Patrick-An-Jean, waar Patrick zich in de kijker liep door aan de kijkpost aan te komen net na de spits in gezelschap van toppers als Frank Buytaert. Nu zaten de benen van Patrick wel goed die dag, zo goed toch ook weer niet, want hij was maar de meute gevolgd omdat die ongeveer de goede richting uit liep. Die meute zat wel al een lusje verder in de omloop, iets wat Patrick dan uiteindelijk ook in het oog moet hebben gekregen, rekening houdend met de toeschouwers, want niemand zag hem wegsluipen uit het zicht.

Nog twee andere hamploegen mochten we in de

gedeklasseerden gaan zoeken. Hilde kan niet meer onder ogen komen van Nancy en Ronny. Hetzelfde voor Jeroen van der Kleij, die het geluk had dat zijn opgave na een slecht bevallen pastamaaltijd van de dag ervoor enkel Phil in een lastig parket stelde. Phil toch wel de meest ongelukkige loper van die week: Jeroen déclassé

en derde loper Marc Vanherle niet aan de start kunnen komen op de VVO aflossing, op de Rik Thys 's woensdags moederziel alleen in een ploeg, wegens blessure van Tom Herremans en Jean Ooms die er niet was. Iemand met minder levenswijsheid zou er de kop bij laten hangen.

Rik Thys

Mission Accomplished

28 September, Houterenberg

Door Luc Bouve

Onze verwachtingen voor deze militaire aflossingswedstrijd waren zeer hoog want een deel van onze elitelopers had speciaal verlof genomen voor deze competitie. Omdat Tom Herremans op het laatste nippertje nog uitviel met een kwetsuur, moest er 's morgens nog gesleuteld worden aan de ploegen. Na lang beraad kwamen volgende ploegen tot stand :

Ploeg 1 : Martin Beckers – Thomas Van der Kley – Jeroen Hoekx

Ploeg 2 : Dries Van der Kley – Dirk Deygers – Luc Melis

Ploeg 3 : Eddy Winters – Luc Bouve – Bart Mellebeek

Ploeg 5 : Nancy Wenderickx – Greta Mols – Marijs Vandeweyer (volledige damesploeg)

Onze ploeg 4 bestond enkel uit Phil Mellebeek omdat we geen vervanger gevonden hadden voor Tom H. en Jean Ooms niet was komen opdagen.

Houterenberg, een kaart van onze club, was de plaats van afspraak. Uit vorige wedstrijden weten we dat dit een zwaar lopende kaart is qua ondergrond. Het technisch niveau van de Houterenberg is zeker niet al te hoog maar als men het reliëf goed gebruikt, dan ondervind je onmiddellijk dat dit geen supersnelle kaart is. Patrick Wallaert had samen met zijn eenheid, het Trg C Para, er alles aan gedaan om er het

allerbeste van te maken. Het voetbalplein van FC Penarol was omgetoverd tot een schitterende start- en aflossingszone met een laatste post boven op een brug en een kijkpost net buiten de omheining.

Dries op weg naar de kijkpost

Onder een stralende zon en vooral met tropische temperaturen werd de start gegeven. Het was afwachten wie er eerst aan de kijkpost zou voorbij komen. Deze eer was weggelegd voor “speedy” Yannick Michiels. Al onze herenploegen volgden binnen de top vijf en vijftien. Bij de eerste aflossingbeurt bleef Yannick de scepter zwaaien, maar Dries (ploeg 2) was opgeschoven naar plaats

2 met kort daarna Martin (ploeg1) op plaats 5. De prestatie van de dag kwam misschien wel van Miek Fabré die tussen al het jongensgeweld als 6e binnen kwam voor Omega. Zij bewijst hiermee nogmaals dat ze aan een zeer sterk seizoen bezig is. Ook onze Eddy (ploeg3) verraste door nog op een 10e plaats binnen te komen. Nu was het de beurt aan Thomas, Dirk en mezelf om ons in de voorste gelederen te houden. Thomas klom van de 5e naar de 1e plaats, Dirk kon de schade beperken en kwam binnen op plaats 4. Ikzelf zat weeral eens in het schuitje van de laatste weken en zakte na een fameuze flater weg naar plaats 23. Onze grootste concurrent voor de 1e plaats was Trol (Ken Peeters, Winston Franssen en Wiet Laenen). Omdat hun 3e loper als 2e team wisselde, was het nog afwachten of zij roet in het eten van onze hamokkers zouden komen gooien. Jeroen kwam echter met grote voorsprong als eerste het voetbalveld opgelopen. Trol werd tweede op meer dan 4 minuten, gevolgd door de 10 W Tac (met onze Benjamin Anciaux in hun rangen) als laatste podiumploeg. Onze 2e ploeg met als laatste loper onze voorzitter werd zeer verdienstelijk 4e en daar was men meer dan tevreden mee. Toen bleek dat Benjamin gediskwalificeerd was omdat hij een verkeerde post genomen had, schoof HAMOK 2 nog op naar het podium. Onze clubteams op plaats 1 en 3, een prestatie van formaat. Bart bracht onze 3e ploeg ook nog naar een mooie 13e plaats en zonder mijn kemel had daar ook een top 10 plaats in gezeten (maar dat zijn nu vijgen na Pasen). Ook onze damesploeg deed het eveneens schitterend. Nancy, Greet en Marijs mochten de beker in ontvangst nemen als beste damesploeg. Ze bekleedden in de totaalstand de 39e plaats van de 120 ploegen. En of dit nog niet genoeg was : er stonden nog 2 individuele Hamokkers op het podium voor de beste individuele tijd bij de heren seniors en masters, respectievelijk Thomas VDK en Gunther DF. Onze club was dus wel het prijzenbeest van deze competitie.

Nog een pikant detail : 28 ploegen (bijna 1/5) werden gediskwalificeerd en daar zaten enkele

kleppers tussen zoals Bart Delobel en zoals we al mee gaven onze clubgenoot Benjamin A. Ook Patrick Bleyen (lopend voor de 10 W Tac) liet zich vangen op één van de plaatsen waar 3 posten kort bij elkaar stonden. Aflossingwedstrijden hebben nog altijd één gouden regel : postnummers controleren. Gelukkig lieten onze ploegen zich niet vangen en met drie podiumplaatsen op vier ploegen was onze voorzitter en zijn gevolg meer dan tevreden. HAMOK klonk bij de prijsuitreiking dan ook heel dikwijls door de geluidsinstallatie en zo maakten we door deze sterke prestatie weer heel veel promotie voor onze club. Knap werk mannen.....en vrouwen.

Onze damesploeg neemt de beker in ontvangst

Trivia: wist je dat de wisselbeker Rik Thys niet meer de echte is?

Trol won de trofee enkele jaren terug. Wiet kreeg de beker mee naar huis. Niemand stoft dat graag af en dus kwam hij in de garage langs het oud ijzer te staan. Als de wisselbeker dan terug gebracht moest worden voor de volgende editie, was die dan ook verdwenen. Geen probleem dacht Wiet en hij knutselde er prompt een nieuwe. Gaf die terug en Patrick Wallaert keek er bedenkelijk naar en vroeg "Ik dacht dat die er anders uit zag". Waarop de collega van hem zei: "Allez, wie gaat er nu zo'n trofee vervalsen." De zucht van opluchting zou Wiet nog bijna verraden hebben...

Nieuwe leden

Binnenkort in het bos...

Hallo, Mijn naam is Kobe Deferm en de dag na het Belgisch kampioenschap, heb ik mama Greet, verlaten¹.

Ben op maandag 12 september 2011 geboren.

Van mezelf vind ik dat ik het goed doe en daarom geef ik me nu al op als kandidaat om samen met Finn Herremans en Bent Krampiltz de hamse kleuren te vertegenwoordigen op het BK aflossing van 2021.

Helaba Ham-okkers,

Ook ik, Rosalie Bos, ben op 12 september 2011 geboren. De HamOk jeugd is in volle opmars !!!!

Spijtig, ben mijn fotoke vergeten mee te sturen, maar je kan me zeker op 1 van de volgende wedstrijden zelf komen bewonderen....

¹ Greet liep nog op dat kampioenschap en was een paar weken later al terug in het bos te zien op de 4e nationale.